Kirjade ja pakkide postiraha.

Lihtkirjade eest on terwes Wenemaigis 7 kop. iga loodi pealt, linnades aga 3 kop. iga kirja eest kunni 3 naela raskuseni postiraha maksta. Riistpaela all saadetud trükitööde eest tuleb iga 4 loodi pealt 2 kop. maksta. Kirja kinnitamine maksab peale postiraha 7 kop. Kui kinnitatud kiri posti peal kaduma läheb, siis on kirjasaatjal õigus 10 rubla iga kadunud kirja eest kahjutasumist nõuda. Selle juures ei ole tal muud tarwis, kui kinnitamise kwitungi ette näidata. Kirjamarkisid saab posti pealt, tükk 1, 2, 3, 4, 5, 7, 10, 14, 20, 35, 50, 70 kop. ja 1, 3½ ja 7 rubla. Markidega kirjaümbrikud maksawad 5½, 7½, 10½, 14½ ja 20½ kop. tükk, lahtised postkaardid 3 ja 4 kop., kui wastus ette ära maksetakse 6 ja 8 kop. tükk. Tembeldatud ümbrikuid ei wõi raha saatmiseks mitte tarwitada. Pakkide saatmise kulu on: 1) Euroopa Wenemaal Kaukaasia maaga: kuni 2 naela eest 25 kop., 2 kuni 7 naela 45 kop., 7 kuni 12 naela 65 kop. 2) Ühtu-Siberis: Turkestanis Transkaspia kuberm. ja Turgai maakonnas kuni 2 naela eest 45 kop., 2 kuni 7 naela 85 kop. 7 kuni 12 naela 1 rubl. 25 kop. 3) Hommiku-Siberis: Jenisei, Irkutski ja Jakutski kubermangudes, Amuri ja Transbaikali maakondades, Primorskaja Sahalini saarega ja Kamtshatungi maakonnas kuni 2 naela 65 kop., 2 kuni 7 naela 1 rubla 25 kop., 7 kuni 12 naela 1 rubla 85 kop. Pakkide eest, mis üle 12 naela kaaluwad, saab iga naela eest järgmist maksu wõetud: kuni 500 werstani 5 kop. — 500 kuni 1000 werstani 10 kop. — 1000 kuni 2000 wer. 20 kop. — 2000 kuni 3000 wer. 25 kop. — 3000 kuni 4000 w. 30 kop. — üle 4000-da wersta 35 kop. Kwitungi eest ei saa maksu wõetud. Kui pakk posti peal kaduma läheb, maksab postiwalitsus saatjale kwitungi ettenäitamise peale paki hinna wälja, aga ainult siis, kui hind saatmise juures üles on antud; lihtpakkide eest, mille hind mitte üles antud pole, ei wastuta posti walitsus mitte. Hinnapaki juures peab pealkiri „Цѣнное" (hinnaline) seisma ja hind terwetes rublades tähtedega üles tähendatud olema. — Pakkisid, mille hind üle 500 rubla kannab, ei wõeta posti peal mitte wastu.

Rahakirjade eest, mille juures „Денежное на ..... руб." adressi peale tuleb kirjutada, maksetakse: a) taaluraha: 7 kop. loodi pealt omamaal ja 10 kop. loodi pealt wäljamaale, b) kinnitamise raha: kuni 10 rublani 10 kop., 10 kuni 100 rublani 25 kop., iga juuretulewa 100 rubla pealt 15 kop.; — wäljamaale iga Wenemaa piiriäärte maadesse, nimelt Saksamaale, Austria-Ungria maale, Türgimaale ja Rumänimaale iga 112 rubla 50 kop. pealt 4 kop., iga teise maasse 10 kop.

Postisaadetused sissemaksmise teel on lubatud Saksa-, Austria-, Helweetsia-, Prantsuse- ja Belgia-maale järgmistes summades: 216 marki Saksamaale, 254 krooni Austriasse ja 266 franki Prantsusemaale ja Helweetsiasse. — Kättesaamise kulud on iga 10 rubla pealt 10 kopikat saadetawast summast. — Saadetawad summad Saksamaale peawad üles antama markides ja penningites, Austriasse kroonides ja hellerites, Prantsusemaale ja Helweetsiasse frankides ja santimites.

Telegrammid. Telegrahwi sõnumite maks on kahetsugune: a) põhjustaks, b) maks iga sõna eest. Põhjustaks terwel Wenemaal on 15 kop. Maks iga üksiku sõna eest on 1) linnades 1 kop. 2) igasse Europa-Wenemaa kohta, Soomemaale ja Kaukasiasse 5 kop. 3) Asia-Wenemaale 10 kop.

Stempelmargid. 5-e kopikaline stempelmark tuleb panna: kwitungide peale, millest kwiteerija oma nime läbi kirjutab; 10-ne kopikaline stempelmark dokumentide ja aktide peale, kelle määrus kuni 50-ne rublani tõuseb, ja ka kuni 80-ne tshekülgelise kontoraamatute peale, kellesse wõla peal wõetud kauba sissekirjutatud saab; 15-ne kopikaline stempelmark seltsiliige-kaardi peale; 60-ne kopikaline stempelmark palwekirjade, sündimise- ja ristimise tähtede ning attestatide ja kaebuskirjade peale igasse kohtusse. (Wastuse tarwis tuleb weel teine 60-ne kopikaline stempelmark palwekirjale juure lisada. 1-ne rublaline stempelmark on wolikirjade ja testamentide j. n. e. peale panna.

Kuulus „rahwaste lahing" 1813.

Kalendri lugejate seas on wist wähe neid, kes Prantsuse suurest Napoleonist ja ta õnnetust sõjakäigust 1812 a. Wenemaale ei oleks kuulnud. Napoleon, kes oma wõimu tipul seistes kõikidele Europa riikidele käskusi ette kirjutas, troonisid ühelt wõttis ja teisele andis, tahtis ka Wene- ja Inglismaal ülemkäskijaks tõusta ja kui need ta sõna kuulda ei tahtnud, tõttas ta neid karistama. Et tal oma suure sõjawäe Inglismaale wiimiseks tarwilik laewastik puudus, siis tahtis ta wägewast mereriigist selle läbi jagu saada, et ta kõik Europa kindlamaa rannad ja sadamad Inglise kaubandusele kinni sulgus, mis inglastele määratumat kahju sünnitas, mille tõttu wägew mees neid järeleandmisele tahtis sundida. Wenemaast mõtles Napoleon aga lihtsalt õnnerikal sõjateel jagu saada, nagu ta teistest Europa riikidest juba jagu saanud oli; selleks kogus ta poolemillionilise sõjawäe ja tuli 1812 aasta kewadel Wenemaale. Kuidas siin ta käsi käis, on lugejale tuttaw. Küll wõitis kuulus „Punnapart", nagu teda wanast isa Jansen hüüdis, 26. aug. Borodino juures wenelased täiesti, kus 60,000 wenelast ja 30,000 prantslast*) langesid ja sammus 2. sept. Moskwasse. Kuid siin ootasiwad teda hoopis teised olud, kui Lääne-Europas. Suur sõjawägi ei leidnud Moskwa ümbrusest tarwilisel osal moona, ühestoodud moonatagawara wähenes päew päewalt ja sinna juure tuli weel kuulus „Moskwa linna põlemine", mis suure osa linnast ära häwitas, nii et prantslased, kes külmaga mitte harjunud ei olnud, sügisestel öödel lageda taewa all laagris pidiwad olema. Ka läks Napoleoni lootus nurja, et Wene keiser Aleksander I. temalt rahu tuleb paluma, nii nagu seda teised Europa walitsejad, kelle piirides ta sõjategewusel

*) Teiste teatete järele on wenelasteşt 55,000 ja prantslasteşt 50,000 langenud